

متن پرسش

سلام استاد بزرگوار: دو تا پرسش از محضرتان دارم. تقاضا دارم به هر کدام پاسخ مجزا عنایت کنید:
۱. به نظر حضرتعالی فضای مجازی چقدر باعث نزدیکی روح ها به همدیگر شده؟ ۲. ذات دوربین چیست؟ ما اگر مثلاً فیلمی را به صورت غیر زنده تماشا کنیم، چقدر در آن صحنه حضور حقیقی داریم؟ آیا در ذات دوربین نوعی تجرد از زمان و مکان وجود دارد؟

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: ۱. ذیل یک حضور تاریخی خاص می‌توانیم در فضای مجازی نیز همدیگر را درک کنیم مشروط بر آن‌که ماورای کلمات، صحنه‌ها، روح‌ها را متوجه همدیگر بکنند. بنده بعضاً فعالیت‌های دختران انقلاب را با آن نوع برخورد حکیمانه‌ای که با بی‌حجاب‌ها دارند؛ نهایت نزدیکی و یگانگی با جان خود احساس می‌کنم. ۲. بستگی به نوع حضور و هنر دوربین و موضوعی دارد که از طریق دوربین به میان آورده می‌شود، مانند فیلم «آژانس شیشه‌ای». موفق باشید